

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■</p>
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ושלח - זו הרגל, וכן הוא אומר: משלחי רגל השור והחמור.	אמר מר:										■
טעמא דכתב רחמנא משלחי רגל השור והחמור, הא לאו הכי במאי מוקמת לה?											ז
אי קרן											!
כתיב											ז
אי שן											!
כתיב											ז
איצטריך, סד"א אידי ואידי אשן, והא דמכליא קרנא, הא דלא מכליא קרנא, קמ"ל.											!
והשתא דאוקימנא ארגל, שן דלא מכליא קרנא מנלן?											ז
דומיא דרגל, מה רגל - לא שנא מכליא קרנא, ולא שנא לא מכליא קרנא, אף שן - לא שנא מכליא קרנא, ולא שנא לא מכליא קרנא.											!
(שמות כ"ב) ובער זו השן, וכן הוא אומר: (מלכים א' י"ד) כאשר יבער הגלגל עד תומו.	אמר מר:										■
טעמא דכתב רחמנא כאשר יבער הגלגל עד תומו, הא לאו הכי במאי אוקימנא לה?											ז
אי קרן											!
כתיב											ז
אי רגל											!
כתיב											ז
איצטריך, סד"א אידי ואידי ארגל, הא דאזיל ממילא, הא דשלח שלוחו, קמ"ל.											!
והשתא דאוקי אשן, רגל דאזלה ממילא מנלן?											ז
דומיא דשן, מה שן - לא שנא שלחה שלוחו, ל"ש דאזל ממילא, אף רגל - לא שנא שלחה שלוחו, לא שנא אזלה ממילא.											!
ולכתוב רחמנא ושילח ולא בעי וביער, דמשמע רגל ומשמע שן, משמע רגל, דכתיב: (ישעיהו ל"ב) משלחי רגל השור והחמור, ומשמע שן, דכתיב: (דברים ל"ב) ושן בהמות אשלח בם.											ז
אי לא קרא יתירה, ה"א או הא או הא, או רגל דהזיקו מצוי, או שן דיש הנאה להזיקו.											!
מכדי שקולין הן, ויבאו שניהם, דהי מנייהו מפקת											ז
אצטריך, סד"א הני מילי היכי דשלח שלוחו, אבל אזלא ממילא לא, קמ"ל.											!
תולדה דשן מאי היא?											^
נתחככה בכותל להנאתה, וטינפה פירות להנאתה.											!
מאי שנא שן? דיש הנאה להזיקו וממונך ושמירתו עליך, הני נמי יש הנאה להזיקו וממונך ושמירתו עליך?											ז
אלא, תולדה דשן כשן, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דרגל.											! ◊
תולדה דרגל מאי היא?											^
הזיקה בגופה דרך הילוכה, בשערה דרך הילוכה, בשליף שעליה, בפרומבאי שבפיה, בזוג שבצוארה.											!
מאי שנא רגל? דהזיקו מצוי וממונך ושמירתו עליך, הני נמי הזיקו מצוי וממונך ושמירתו עליך.											ז
אלא, תולדה דרגל כרגל, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דבור.											! ◊

<p>disputants- חולקים ♦ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- < story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא ■ challenge- קושיא- † question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>														
בבא קמא-ארבעה אבות		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא																
תולדה דבור מאי ניהו?				^												
אילימא אב - י', ותולדה - ט'				!												
לא ט' כתיבי ולא י' כתיבי:				ז												
הא לא קשיא, (שמות כ"א) והמת יהיה לו אמר רחמנא, וקים להו לרבנן: י' עבדן מיתה, ט' - נזיקין עבדי, מיתה לא עבדי.				!												
סוף סוף זה אב למיתה וזה אב לנזיקין				ז												
אלא, אאבנו סכיננו ומשאו שהניחן ברשות הרבים והזיקו.				◊ !												
היכי דמי?				^												
אי דאפקרינהו				!												
בין לרב ובין לשמואל היינו בוך				ז												
ואי דלא אפקרינהו				!												
אי לשמואל, דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך ואי לרב, דאמר כולם משורו למדנו, היינו שוך				ז												
מאי שנא בור? שכן תחלת עשייתו לנזק וממונך ושמירתו עליך, הני נמי תחלת עשייתן לנזק וממונך ושמירתן עליך				ז												
אלא, תולדה דבור כבור, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דמבעה.				◊ !												
מאי ניהו?				^												
אי לשמואל, דאמר מבעה זו שן				!												
הא אוקימנא תולדה דשן כשן				ז												
אי לרב, דאמר מבעה זה אדם				!												
מאי אבות ומאי תולדות אית ביה?				ז												
וכי תימא, אב - נייעור, תולדה - ישן				!												
אדם מועד לעולם, בין ער בין ישן		והתנן:		ז ■												
אלא, אכיהו ונייעו.				!												
היכי דמי?				^												
אי בהדי דאזלי קמזקי				!												
כחו הוה				ז												
אי בתר דנייה				!												
בין לרב בין לשמואל היינו בוך				ז												
אלא, תולדה דמבעה כמבעה, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דאש.				◊ !												
תולדה דאש מאי ניהו?				^												
אילימא אבנו סכיננו ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו				!												
היכי דמי?				^												

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
בבא קמא- ארבעה אבות		מאן דאמר											
מימרא													
אי בהדי דאזלו קא מזקי				!									
היינו אש מ"ש אש? דכח אחר מעורב בהן וממונך ושמירתו עליך, הני נמי כח אחר מעורב בהן וממונך ושמירתן עליך				ז									
אלא, תולדה דאש כאש, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דרגל.				! ◇									
רגל? הא אוקימנא תולדה דרגל כרגל				ז									
בחצי נזק צרורות, דהלכתא גמירי לה.				! ◇									
ואמאי קרי לה תולדה דרגל?				ז									
לשלם מן העלייה.				!									
והא מבעיא בעי רבא				ז									
חצי נזק צרורות, מגופו משלם או מן העלייה משלם		דבעי רבא:		! ז									
לרבא מבעיא ליה, לרב פפא פשיטא ליה.				!									
לרבא דמבעיא ליה, אמאי קרי לה תולדה דרגל?				ז									
לפוטרה ברה"ר.				! ◇									
המבעה וההבער כו'.				! <									
מאי מבעה?				!									
מבעה - זה אדם		רב:		! ◇									
מבעה - זה השן.		שמואל:		! ◇									
רב אמר מבעה זה אדם, דכתיב: (ישעיהו כ"א) אמר שומר אתא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו		[רב]		!									
ושמואל אמר מבעה זה השן, דכתיב: (עובדיה א) איך נחפשו עשו נבעו מצפוניו. מאי משמע? כדמתרגם רב יוסף: איכדין איתבליש עשו אתגלין מטמרוהי.		[שמואל]		!									
ורב מאי טעמא לא אמר כשמואל?				ז									
מי קתני נבעה?		אמר לך: [רב]		!									
ושמואל מ"ט לא אמר כרב?				ז									
מי קתני בועה?		אמר לך: [שמואל]		!									
מכדי קראי לא כמר דייקי ולא כמר דייקי, רב מ"ט לא אמר כשמואל?				! ◇									
תנא שור וכל מילי דשור.				!									
ושמואל נמי הא תנא ליה שור				! ◇									
תנא שור לקרנו ומבעה לשינו, והכי קאמר: לא ראי הקרן שאין הנאה להזיקו כראי השן שיש הנאה להזיקה, ולא ראי השן שאין כוונתו להזיק כראי הקרן שכוונתו להזיק.		רב יהודה:		! ◇									
ולאו ק"ו הוא? ומה שן שאין כוונתו להזיק - חייב, קרן שכוונתו להזיק - לא כ"ש				ז									
איצטריך, ס"ד אמינא מידי דהוה אעבד ואמה, עבד ואמה לאו אע"ג דכוונתן להזיק אפ"ה פטירי, ה"נ לא שנא.				!									
אטו עבד ואמה לאו טעמא רבה אית בהו? שמא יקניטנו רבו וילך וידליק גדישו של חברו, ונמצא זה מחייב את רבו מאה מנה בכל יום		רב אשי:		ז									
אלא, פריך הכי: לא ראי הקרן שכוונתו להזיק כראי השן שאין כוונתו להזיק, ולא ראי השן שיש הנאה להזיקו כראי הקרן שאין הנאה להזיקו.		[רב אשי]		!									

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:		statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-ארבעה אבות	מימרא	מאן דאמר												
ורגל מאי? שייריה?			ז											ד.
כשהזיק חב המזיק לאתווי רגל.			!											ד.
וליתנייה בהדיא			ז											ד.
תנא שור לרגלו ומבעה לשינו, וה"ק: לא ראי הרגל שהזיקה מצוי כראי השן שאין הזיקה מצוי, ולא ראי השן שיש הנאה להזיקו כראי הרגל שאין הנאה להזיקו.		אלא אמר רבא:	!											ד.
וקרן מאי? שייריה?			ז											ד.
כשהזיק חב המזיק לאתווי קרן.			!											ד.
וליתנייה בהדיא			ז											ד.
במועדין מתחילתן קמיירי, בתמין ולבסוף מועדין לא קמיירי.			!											ד.
ושמואל מ"ט לא אמר כרב?						ז								ד.
אי סלקא דעתך אדם		אמר לך: [שמואל]				!								ד.
שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם.		הא קתני סיפא:				!								ד.
וליתני ברישא			ז											ד.
בנזקי ממון קמיירי, בנזקי גופו לא קמיירי.			!											ד.
ורב נמי הא קתני אדם בסיפא			ז											ד.
הוא למחשביה בהדי מועדין הוא דאתא.		אמר לך רב:	!											ד.
ומאי לא הרי?						ז								ד.
ה"ק: לא ראי השור שמשלם את הכופר כראי האדם שאין משלם את הכופר, ולא ראי האדם שחייב בארבעה דברים כראי השור שאין בו ארבעה דברים. הצד השווה שבהן - שדרכן להזיק.						!								ד.
וכי שור דרכו להזיק?			ז											ד.
במועד.			!											ד.
ומועד דרכו להזיק?			ז											ד.
כיון דאייעד אורחיה הוא.			!											ד.
אדם דרכו להזיק?			ז											ד.
בישן.			!											ד.
ישן דרכו להזיק?			ז											ד.
כיון דכייף ופשיט אורחיה הוא.			!											ד.
ושמירתן עליו. אדם - שמירת גופו עליו הוא						ז								ד.
ולטעמיך						!								ד.
ארבעה אבות נזיקין ואדם אחד מהן		הא דתני קרבנא:				!								ד.
אדם - שמירת גופו עליו הוא			ז			!								ד.
תני: אדם - שמירת גופו עליו		אלא כדאמר ליה רבי אבהו לתנא:	!			!								ד.

<p>disputants- חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⊘ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הכא נמי תני: אדם - שמירת גופו עליו.														ד:
ואימא: מבעה - זה המים, כדכתיב: (ישעיהו ס"ד) כקדוח אש המסים מים תבעה אש	מתקיף לה רב מרי:												⊘	ד:
מי כתיב מים נבעו? תבעה אש כתיב.													⊘	ד:
ואימא: מבעה - זה האש, דכי כתיב תבעה - באש הוא דכתיב	מתקיף לה רב זביד:												⊘	ד:
אי הכי, מאי המבעה וההבער?													⊘	ד:
וכי תימא פרושי קמפרש													!	ד:
אי הכי, ארבעה - שלשה הון													⊘	ד:
וכי תימא, תנא שור דאית ביה תרתי													!	ד:
אי הכי, לא זה וזה שיש בהן רוה חיים, אש מאי רוה חיים אית ביה?													⊘	ד:
ותו, מאי כהרי האש?													⊘	ד:
שלשה עשר אבות נזיקין: שומר חנם, והשואל, נושא שכר, והשוכר, נזק, צער, ורפוי, שבת, ובושת, וארבעה דמתני' הא תליסר.	תני רב אושעיא:												⊘	ד:
ותנא דידן מ"ט לא תני הני?													⊘	ד:
בשלמא לשמואל, בנזקי ממון קמיירי, בנזקי גופו לא קמיירי													!	ד:
אלא לרב, ליתני?													⊘	ד:
תנא אדם וכל מילי דאדם.													!	ד:
ולר' אושעיא נמי הא תני ליה אדם													⊘	ד:
תרי גווני אדם, תנא אדם דאזיק אדם, ותנא אדם דאזיק שור.													!	ד:
אי הכי, שור נמי ליתני תרי גווני שור, ליתני שור דאזיק שור, וליתני שור דאזיק אדם													⊘	ד:
האי מאי? בשלמא אדם דאזיק שור - נזק הוא דמשלם, אדם דאזיק אדם - משלם ארבעה דברים, אלא שור, מה לי שור דאזיק שור, מה לי שור דאזיק אדם, אידי ואידי נזק הוא דמשלם.													!	ד:
והא שומר חנם והשואל נושא שכר והשוכר, דאדם דאזיק שור הוא, וקתני?													⊘	ד:
תני הויקא דבידיים, וקתני הויקא דממילא.													!	ד:
עשרים וארבעה אבות נזיקין: תשלומי כפל, ותשלומי ארבעה וחמשה, וגנב, וגזלן, ועדים זוממין, והאונס, והמפתה, ומוציא שם רע, והמטמא, והמדמע, והמנסך, והני - תליסר הא עשרים וארבעה.	תני ר' חייא:												⊘	ד:
ורבי אושעיא מאי טעמא לא תני הני?													⊘	ד:
בממונא קמיירי, בקנסא לא קמיירי.													!	ד:
גנב וגזלן דממונא הוא, ליתני?													⊘	ד:
הא קתני ליה שומר חנם והשואל.													!	ד:
ורבי חייא נמי הא תנא ליה שומר חנם והשואל													⊘	ד:
תני ממונא דאתא לידיה בהיתירא, וקתני ממונא דאתא לידיה באיסורא.													!	ד:
עדים זוממין דממונא הוא, ליתני?													⊘	ה.
סבר לה כר"ע													!	ה.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא	מאן דאמר											
אין משלמין על פי עצמן.	דאמר: [ר"ע]											ה.
אי סבר ליה כר"ע, ליתני תרי גווני שור, ליתני שור דאזיק שור, וליתני שור דאזיק אדם												ה.
אף תם שחבל באדם משלם במותר נזק שלם	דתנן, ר"ע:											ה.
הא תבריה ר"ע לגזיזה												ה.
יכול אף תם שחבל באדם ישלם מן העלייה? תלמוד לומר: (שמות כ"א) יעשה לו, מגופו משלם, ואינו משלם מן העלייה.	דתניא, ר"ע:											ה.
האונס והמפתה והמוציא שם רע דמונא הוא, ליתני												ה.
מה נפשו? אי נזק - תנא ליה, אי צער - תנא ליה, אי בשת - תנא ליה, אי פגם - היינו נזק, מה אית לך למימר? קנסא, ובקנסא לא קמיירי.												ה.
המטמא והמדמע והמנסך דמונא הוא, ליתני												ה.
מה נפשו? אי היוזק שאינו ניכר שמיה היוזק - הא תנא ליה נזק, אי היוזק שאינו ניכר לא שמיה היוזק - הוה ליה קנסא, ובקנסא לא קמיירי.												ה.
לימא קסבר ר' חייא: היוזק שאינו ניכר לא שמיה היוזק, דאי שמיה היוזק, הא תנא ליה נזק												ה.
תנא היוזק דמינכרא, ותנא היוזק דלא מינכרא.												ה.
בשלמא לתנא דידן, תנא מניינא למעוטי דר' אושעיא, ור' אושעיא תנא מניינא למעוטי דרבי חייא, אלא מניינא דרבי חייא למעוטי מאי?												ה.
למעוטי מוסר ומפגל.												ה.
וליתני												ה.
בשלמא מפגל, בקדשים לא קמיירי												ה.
אלא מוסר מאי טעמא לא תני?												ה.
שאני מוסר, דדיבורא ובדיבורא לא קמיירי.												ה.
והא מוציא שם רע דדיבורא הוא, וקתני												ה.
דיבורא דאית ביה מעשה הוא.												ה.
והא עדים זוממין דיבורא דלית ביה מעשה הוא, וקתני												ה.
התם אע"ג דלית ביה מעשה, רחמנא קרייה מעשה, דכתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו.												ה.
בשלמא לתנא דידן, תנא אבות - מכלל דאיכא תולדות, אלא לרבי חייא ורבי אושעיא, אבות - מכלל דאיכא תולדות, תולדותיהן מאי ניהו?												ה.
כולן כאבות לשלם ממיטב. מאי טעמא? אתיא תחת נתינה ישלם כסף.	רבי אבהו:											ה.
לא הרי השור כהרי המבעה.												ה.
מאי קאמר?												ה.
הכי קאמר: לכתוב רחמנא חדא ותיתי אידך מיניה דדר אמר: חדא מחדא לא אתיא.	רב זביד משמיה דרבא:											ה.
ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים.												ה.
מאי קאמר?												ה.
הכי קאמר: לכתוב רחמנא תרתי ותיתי אידך מיניה דדר אמר: חדא מתרתי לא אתיא.	רב משרשיא משמיה דרבא:											ה.
וכלוהו כי שדית בור בינייהו, אתיא כולוהו במה הצד לבר מקרן, משום דאיכא למיפרך: מה לכולוהו שכן מועדין מתחילתן ולמאן דאמר: אדרבה, קרן עדיפא שכוונתו להזיק, אפילו קרן נמי אתיא.	רבא:											ה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מזמרא															
אלא למאי הלכתא כתבינהו רחמנא? להלכותיהן:	[רבא]												◊	■	ה:
קרן - לחלק בין תמה למועדת														◊	ה:
שן ורגל - לפוטרו ברשות הרבים														◊	ה:
בור - לפטור בו את הכלים														◊	ה:
ולרבי יהודה דמחייב על נזקי כלים בבור													⋈		ה:
לפטור בו את האדם														◊	ה:
אדם - לחייבו בארבעה דברים														◊	ה:
אש - לפטור בו את הטמון														◊	ה:
ולרבי יהודה דמחייב על נזקי טמון באש, לאתויי מאי?														⋈	ה:
לאתויי ליחכה נירו וסכסכה אבניו.														◊	ו:
הצד השווה שבהן.														■	ו: <
לאתויי מאי?														^	ו:
לאתויי אבנו סכינו ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו.	אביי:													◊	ו:
היכי דמי?														^	ו:
אי בהדי דקא אזלי קא מזקי														!	ו:
היינו אש מאי שניא אש? דכח אחר מעורב בו וממונך ושמירתו עליך, הני נמי כח אחר מעורב בהן וממונך ושמירתו עליך														⋈	ו:
ואלא בתר דנייחי														!	ו:
אי דאפקרינהו														!	ו:
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מאי שניא בור? שכן תחילת עשייתו לנזק וממונך ושמירתן עליך, הני נמי תחילת עשייתן לנזק וממונך ושמירתן עליך														⋈	ו:
אלא דלא אפקרינהו														!	ו:
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך לעולם דאפקרינהו, ולא דמו לבור, מה לבור שכן אין כח אחר מעורב בו, תאמר בהני שכתב אחר מעורב בהן?														◊	ו:
אש תוכיה														⋈	ו:
מה לאש שכן דרכו לילך ולהזיק														!	ו:
בור תוכיה														⋈	ו:
וחזר הדין.														!	ו:
לאתויי בור המתגלגל ברגלי אדם וברגלי בהמה.	רבא:													◊	ו:
ה"ד?														^	ו:
אי דאפקרינהו														!	ו:
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מאי שניא בור? שכן תחילת עשייתו לנזק ושמירתו עליך, הני נמי תחילת עשייתן לנזק ושמירתן עליך														⋈	ו:

central point for summary and review-חוקים-disputants insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-חזרה story-מעשה-O		statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!			
מקרא-key:					
בבא קמא-ארבעה אבות				Talmud Navigator	
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
אלא דלא אפקרינהו				!	ו.
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך				ז	ו.
לעולם דאפקרינהו, ולא דמי לבור, מה לבור שכן מעשיו גרמו לו, תאמר בהני שאין מעשיו גרמו לו?				!	ו.
שור יוכיח				ז	ו.
מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק				!	ו.
בור תוכיח				ז	ו.
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה.				!	ו.
לאתויי הא דתניא	רב אדא בר אהבה:			!	ו.
כל אלו שאמרו: פותקין ביבותיהן וגורפין מערותיהן, בימות החמה אין להם רשות, בימות הגשמים יש להם רשות, אע"פ שברשות, אם הזיקו - חייבים לשלם.	[תניא]			!	ו.
היכי דמי?				^	ו.
אי בהדי דקאזלי מזקי				!	ו.
כחו הוא				ז	ו.
אלא בתר דנייה				!	ו.
היכי דמי?				^	ו.
אי דאפקרינהו				!	ו.
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מ"ש בור? דתחילת עשייתו לנזק וממונך ושמירתו עליך, הני נמי תחילת עשייתן לנזק וממונך ושמירתן עליך.				ז	ו.
אלא דלא אפקרינהו				!	ו.
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך				ז	ו.
לעולם דאפקרינהו, ולא דמי לבור, מה לבור שכן שלא ברשות, תאמר בהני דברשות?				!	ו.
שור יוכיח				ז	ו.
מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק				!	ו.
בור תוכיח				ז	ו.
וחזר הדין.				!	ו.
לאתויי הא דתנן:	רבינא:			!	ו.
הכותל והאילן שנפלו לרה"ר והזיקו - פטור מלשלם נתנו לו זמן לקוץ את האילן ולסתור את הכותל, ונפלו בתוך הזמן והזיקו - פטור, לאחר הזמן - חייב.	[תנן]			!	ו.
היכי דמי?				^	ו.
אי דאפקרה				!	ו.
בין לרב בין לשמואל היינו בוך מאי שנא בור? דהזיקו מצוי ושמירתו עליך, הני נמי הזיקו מצוי ושמירתן עליך.				ז	ו.
אי דלא אפקרינהו				!	ו.
לשמואל דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך				ז	ו.

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
לעולם דאפקרינהו, ולא דמי לבור, מה לבור שכן תחילת עשייתו לנוק, תאמר בהני שאין תחילת עשייתו לנוק?										!	◊
שור יוכיח										‡	
מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק										!	◊
בור תוכיח										‡	
וחזר הדין.										!	◊
כשהזיק חב המזיק.											■
חב המזיק, חייב המזיק מיבעי ליה											‡
האי תנא ירושלמי הוא, דתני לישנא קלילא.	רב יהודה אמר רב:									!	◊
לשלם תשלומי נוק.											■
(שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל	ת"ר: [ר' ישמעאל]									◊	■
לא בא הכתוב אלא לגבות לנוקין מן העידית, וק"ו להקדש	ר' עקיבא:									◊	■
ור' ישמעאל, אכל שמינה משלם שמינה, אכל כחושה משלם שמינה?										‡	
הכא במאי עסקינן - כגון שאכל ערוגה בין הערוגות, ולא ידעינן אי כחושה אכל אי שמינה אכל, דמשלם שמינה.	רב אידי בר אבין:									!	
ומה אילו ידעינן דכחושה אכל - לא משלם אלא כחושה, השתא דלא ידעינן אי כחושה אכל אי שמינה אכל - משלם שמינה? המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבא:									‡	
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עידית דניזק כזיבורית דמויק, ובהא פליגי	אלא אמר רב אחא בר יעקב:									!	◊
בדניזק שיימינן	רבי ישמעאל סבר:									!	■
בדמויק שיימינן.	ורבי עקיבא סבר:									!	■
מ"ט דרבי ישמעאל?										^	
נאמר שדה למטה ונאמר שדה למעלה, מה שדה האמור למעלה דניזק, אף שדה האמור למטה דניזק.	[ר' ישמעאל]									!	◊
ורבי עקיבא?										^	
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם דהאיך דקא משלם.	[ר' עקיבא]									!	◊
ורבי ישמעאל?										‡	
אהני גזרה שוה ואהני קרא, אהני גזרה שוה - כדקאמינא, אהני קרא - כגון דאית ליה למזיק עידית וזיבורית ועידית לניזק, וזיבורית דמויק לא שויה כעידית דניזק, דמשלם ליה ממיטב דידיה, דלא מצי אמר ליה תא את גבי מזיבורית, אלא גבי ממיטב.										!	
לא בא הכתוב אלא לגבות לניזוקין מן העידית, וקל וחומר להקדש.	ר' עקיבא:									◊	■
מאי קל וחומר להקדש?										^	
אילימא דנגח תורא דידן לתורא דהקדש										!	
(שמות כ"א) שור רעהו אמר רחמנא - ולא שור של הקדש										‡	
אלא לאומר הרי עלי מנה לבדק הבית, דאתי גובר ושקיל מעידית										!	◊
לא יהא אלא בעל חוב, ובעל חוב בבינונית										‡	◊
וכי תימא, סבר ר"ע: כל בעל חוב גמי בעידית										!	

מקרא-key:	disputants- חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O	מזמרה-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer-! ראיה-proof-	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
בבא קמא-ארבעה אבות	מזמרה	מאן דאמר										
איכא למיפרך: מה לבעל חוב שכן יפה כחו בנזקין, תאמר בהקדש שהורע כחו בנזקין?												ז
לעולם דנגח תורא דידן לתורא דהקדש, ודקא קשיא לך: שור רעהו אמר רחמנא - ולא שור של הקדש ר"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא												ז
שור של הקדש שנגח שור של הדיט - פטור, שור של הדיט שנגח שור של הקדש, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם.	דתניא, ר"ש בן מנסיא:											ז
אי הכי, ר' ישמעאל ור"ע ממאי דבעידית דניזק וזיבורית דמזיק פליגי? דלמא דכ"ע דבניזק שיימינן, והכא בפלוגתא דר"ש בן מנסיא ורבנן קמפלגי, ר"ע סבר כר"ש בן מנסיא, ור' ישמעאל סבר כרבנן												ז
א"כ, מאי לא בא הכתוב?												ז
ועוד, מאי ק"ו להקדש?												ז
ועוד, הא אמר רב אשי, תניא בהדיא:	[רב אשי]											ז
מיטב שדהו מיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל	[תניא-ר' ישמעאל:]	♦										ז
מיטב שדהו של מזיק ומיטב כרמו של מזיק.	ר' עקיבא:	♦										ז
כתביב: מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם, מיטב אין, מידי אחרינא לא	רמי ליה אביי לרבא:											ז
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין	והתניא:											ז
לא קשיא: כאן מדעתו, כאן בעל כרחו.												ז
דיקא נמי, דכתיב ישלם, בעל כרחו.	עולא בריה דרב עילאי:											ז
מי כתיב יושלם? ישלם כתיב, מדעתו משמע	א"ל אביי:											ז
כדמל [רבה]	אלא אמר אביי:											ז
הרי שהיו לו בתים שדות וכרמים, ואינו מוצא למוכרן - מאכילין אותו מעשר עני עד מחצה	דתניא:											ז
היכי דמי?	והוי בה מר [רבה]:											ז
אי הוול ארעתא דכ"ע ודידיה נמי זל בהדיהו												ז
אפילו טובא נמי ליספי ליה, דהא זול דכ"ע נמי												ז
אלא דאוקיר ארעתא דכולי עלמא, ודידיה אידי דעייל ונפיק אזווי זל ארעיה												ז
אפילו פורתא נמי לא ליספו ליה												ז
לא צריכא, דביומי ניסן יקרא ארעתא וביומי תשרי זל ארעתא, דכ"ע נטרי עד ניסן ומזבני, והאי הואיל ואצטריכא ליה זווי זבין כדהשתא, עד פלגא אורחיה למיזל, טפי לאו אורחיה למיזל	ואמר מר [רבה] עלה:											ז
והכא נמי גבי נזקין, דיניה בעידית, ואי א"ל איהו: הב לי בינונית טפי פורתא, א"ל: אי שקלת כדינך שקול כדהשתא, ואי לא - שקיל כיוקרא דלקמיה.												ז
א"כ, הורעת כחן של נזקין אצל בינונית וזיבורית, דרחמנא אמר ממיטב, ואת אמרת מבינונית וזיבורית נמי לא	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:											ז
אי איכא לדמיי - לב"ח מדמינן ליה, בעל חוב דיניה בבינונית, ואי א"ל: הב לי זיבורית טפי פורתא, א"ל: אי שקלת כדינך שקול כדהשתא, ואי לא - שקיל כי יוקרא דלקמיה.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											ז
א"כ, נעלת דלת בפני לויין, דא"ל: אילו הו לי זווי הוה שקלי כדהשתא, השתא דזווי גבך אשקול כיוקרא דלקמיה?	מתקיף לה רב אחא בריה דרב איקא:											ז
אי איכא לדמיי - לכתובת אשה מדמינן, דהא כתובת אשה דינה בזיבורית, ואי אמרה ליה איהו: הב לי בינונית בציר פורתא, אמר לה: אי שקלת כדינך שקול כדהשתא, ואי לא - שקלי כיוקרא דלקמיה.	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:											ז
מכל מקום קשיא												ז
כל דיהיב ליה - ממיטב ליתיב ליה.	רבא:											ז
והא מיטב שדהו כתיב												ז

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof</p>		<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>		<p>מקרא-key</p>	
בבא קמא-ארבעה אבות		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מזמרא	מאן דאמר				
כל מילי מיטב הוא, דאי לא מזדבן הכא מזדבן במתא אחריתי, לבר מארעא דליתיה ליה ממיטב, כי היכי דלקפוץ עלה זבינא.	אלא, כי אתא רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע מבי רב, פרשוה:				!
כשהן שמין, בשלו הן שמין או בשל עולם הן שמין? אליבא דרבי ישמעאל לא תבעי לך, דאמר בדניזק שיימינן, כי תבעי לך - אליבא דרבי עקיבא, דאמר בדמזיק שיימינן, מאי? מיטב - שדו אמר רחמנא למעוטי דניזק, או דלמא למעוטי דעלמא נמי?	בעא מיניה רב שמואל בר אבא מאקרוניא מרבי אבא:				^
רחמנא אמר מיטב שדו, ואת אמרת בשל עולם הן שמין.	אמר ליה: [רבי אבא]				!
אין לו אלא עידית - כולם גובין מן העידית, בינונית - כולם גובין בינונית, זיבורית - כולם גובין זיבורית	איתיביה:				ז
היו לו עידית ובינונית וזיבורית - נזקין בעידית, ובעל חוב בבינונית, וכתובת אשה בזיבורית					ז
עידית ובינונית - נזקין בעידית, ב"ח וכתובת אשה בבינונית					ז
בינונית וזיבורית - נזקין ובעל חוב בבינונית, וכתובת אשה בזיבורית					ז
עידית וזיבורית - נזקין בעידית, ובעל חוב וכתובת אשה בזיבורית					ז
בינונית וזיבורית - נזקין וב"ח בבינונית, וכתובת אשה בזיבורית	קתני מיהא מציעא:				ז
ואי אמרת בשלו הן שמין, תעשה בינונית שלו כעידית וידחה ב"ח אצל זיבורית					ז
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה לו עידית ומכרה.					!
כגון שהיתה לו עידית ומכרה.	וכן א"ר חסדא:				!
הכי נמי מסתברא					■
בינונית וזיבורית - נזקין בבינונית, ב"ח וכתובת אשה בזיבורית	מדקתני אחריתי:				■ ■
קשיין אהדד?					ז ■
אלא לאו ש"מ: כאן שהיתה לו עידית ומכרה, כאן שלא היתה לו עידית ומכרה.					!
ואי בעית אימא: אידי ואידי שלא היתה לו עידית ומכרה, ולא קשיא: הא דשויא בינונית שלו כעידית דעלמא, וכאן דלא שויא בינונית שלו כעידית דעלמא.					!
ואב"א: אידי ואידי כגון שהיתה בינונית שלו כבינונית דעלמא, והכא בהא פליגי,					!
בשלו הן שמין	מ"ס:				! ■
בשל עולם הן שמין.	ומ"ס:				! ■
בדעולא פליגי,	רבינא:				!
דבר תורה ב"ח בזיבורית, שנאמר: (דברים כ"ד) בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה, מה דרכו של אדם להוציא להוץ? פחות שבכלים, ומה טעם אמרו ב"ח בבינונית? כדי שלא תנעול דלת בפני לויך,	דאמר עולא:				!
אית ליה תקנתא דעולא	מר:				! ■
לית ליה תקנתא דעולא.	ומר:				! ■
מכר לאחד או לשלשה בני אדם כאחד - כולן נכנסו תחת הבעלים, בזה אחר זה - כולן גובין מן האחרון, אין לו - גובה משלפניו, אין לו - גובה משלפני פניו.	ת"ר:				! ■
מכרן לאחד היכי דמי?					^
אילימא בבת אחת					!
השתא לשלשה דאיכא למימר חד מינייהו קדים, אמרת כולן נכנסו תחת הבעלים, מכרן לאחד מיבעיא?					ז
אלא פשיטא בזה אחר זה					!

<p>disputants- חולקים ◄ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>		<p>■ מימרא-statement & קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראיה-proof</p>	
<p>בבא קמא-ארבעה אבות</p>		<p>מאן דאמר</p>	
<p>מימרא</p>		<p>כ ט י כ</p>	
ומ"ש שלשה? דכל חד וחד אמר ליה: הנחתי לך מקום לגבות ממנו, האי נמי אכל חד וחד לימא ליה: הנחתי לך מקום לגבות ממנו		?	ה.
הכא במאי עסקינן - כגון שלקה עידיה באחרונה.		!	ה.
כגון שלקה עידיה באחרונה.	וכן אמר רב ששת:	!	ה.
אי הכי, ליתו כולהו וליגבו מעידיה		?	ה.
משום דאמר להו: אי שתקיתו ושקליתו כדינייכו - שקליתו, ואי לא - מהדרנא שטרא דזיבורית למריה ושקליתו כולכו מזיבורית.		!	ה.
אי הכי, כנוקין נמי נימא הכי? אלא הכא במאי עסקינן - ביתמי דלאו בני פרעון נינהו, ושיעבודא דיליה עליה דידיה רמיא, הלכך ליכא למימר הכי.		?	ה.
אלא, משום דאמר להו: טעמא מאי אמור רבנן אין נפרעינן מנסכין משועבדים במקום שיש בני חורין? משום תקנתא דידי, אנא בהא תקנתא לא ניחא לי כדרבא		!	ה.
כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו - שומעין לו.	דאמר רבא:	! ■	ה.
מאי כגון זו?		^	ה.
כדרב הונא		!	ה.
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוונית ואיני עושה.	דאמר רב הונא:	! ■	ה.
פשיטא, מכר לוקח בינונית וזיבורית ושייר עידיה לפניו, ליתו כולהו וליגבו מעידיה, דהא אחרונה היא, ובינונית וזיבורית ליתנהו גביה דמצי למימר להו: גבו מבינונית וזיבורית דלא ניחא לי בתקנתא דרבנן, אבל מכר עידיה ושייר בינונית וזיבורית, מאי?		^	ה.
אתו כולהו גבו מעידיה	סבר אביי למימר:	!	ה.
מה מכר ראשון לשני כל זכות שתבא לידו, וכיון דאילו אתו גבי לוקח ראשון מצי אגבי להו מבינונית וזיבורית, ואע"פ דכי זכני בינונית וזיבורית אכתי עידיה בני חורין הואי, ואין נפרעינן מנסכים משועבדים כל זמן דאיכא בני חורין, מצי א"ל: לא ניחא לי בהאי תקנה, לוקח שני נמי מצי א"ל: גבי בינונית וזיבורית, דכי זכני לוקח שני, אדעתא דכל זכותא דה"ל לראשון בגוה זכין.	א"ל רבא:	?	ה.
ראובן שמכר כל שדותיו לשמעון, והלך שמעון ומכר שדה אחת ללוי, ובה"ח דראובן, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה. ולא אמרן אלא דזבן בינונית, אבל זבן עידיה וזיבורית - לא, דא"ל: להכי דייקי חבני עידיה וזיבורית, ארעא דלא חזיא לך. ואפילו זבן בינונית נמי - לא אמרן אלא דלא שייר בינונית דכותיה, דלא מצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבי שמעון, אבל שייר בינונית דכותיה גבי שמעון - לא גבי מיניה, דמצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבות ממנו.	רבא:	■	ה.
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ואתא בה"ח דראובן וטרף משמעון, דינא הוא דאזיל ראובן ומשתעי דינא בהדיה, ולא מצי א"ל: לאו בעל דברים דידי את, דאמר ליה: אי מפקת מיניה עלי הדר.	אביי:	■	ה.
אפילו שלא באחריות נמי, דא"ל: לא ניחא לי דתהוי לשמעון תרעומת עלי.	ואיכא דאמרי:	■	ה.
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות ויצאו עליה עסיקין, עד שלא התזיק בה - יכול לחזור בו, משהתזיק בה - אין יכול לחזור בו מ"ט? דאמר ליה: חייאת דקטרי סברת וקבלת.	אביי:	■	ה.
מאימת הואי חזקה?		^	ט.
מכי דייש אמצרי.		!	ט.
ודוקא שלא באחריות, אבל באחריות - לא.		■	ט.
אפי' באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טירפך ואשלם לך.	ואיכא דאמרי:	■	ט.
כתיב: מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם, מיטב אין, מידי אחרינא לא [לפי רש"י]	רמי ליה אביי לרבא:	?	ט.
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין [לפי רש"י]	והתניא:	■ ?	ט.
או כסף או מיטב. [לפי רש"י]	רב הונא:	!	ט.
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף, אפילו סובין	איתיביה רב נחמן לרב הונא:	■ ?	ט.
הכא במאי עסקינן - בדלית ליה.		!	ט.

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא- key:</p>	
בבא קמא- ארבעה אבות		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
אי דלית ליה, פשיטא			?		ט.
מהו דתימא, אמרינן ליה: זיל טרח זבין ואייתי ליה כסף, קמ"ל.			!	◇	ט.
כספיה הרי הן כקרקע.	רב אסי:			■ ◇	ט.
למאי הלכתא?			^		ט.
אילימא לענין מיטב			!	◇	ט.
היינו דרב הונא			?	◇	ט.
אלא לשני אחים שחלקו ונטל אחד קרקע ואחד כספים, ובא בעל חוב ונטל קרקע, דאזיל האי ושקיל פלגא בכספיהם בהדיה			!	◇	ט.
פשיטא האי ברא והאי לאו ברא?			?		ט.
אדרבה, לאידך גיסא, דא"ל: להכי שקלי כספיה, דאי מגבני לא משתלמא מינך, ולהכי שקלת ארעא, דאי מטרפא לא משתלמא לך מידי מינא?	איכא דאמרי:		?		ט.
אלא לשני אחים שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן			!	◇	ט.
והא אמרה רב אסי חדא זימנא			?	◇	ט.
האחים שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן, רב אמר: בטלה מחלוקת	דאיתמר: [רב]		■ ?	◇	ט.
ויתר	שמואל:		■ ?	◇	ט.
נטל רביע בקרקע ורביע במעות	רב אסי:		■ ?	◇	ט.
בטלה מחלוקת, קסבר: האחים שחלקו כיורשים הוו	רב:		■	◇	ט.
ויתר, קסבר: האחים שחלקו - לקוחות, וכלוקח שלא באחריות דמי	שמואל:		■	◇	ט.
נטל רביע בקרקע ורביע במעות, מספקא ליה אי כיורשין דמו אי כלקוחות דמו, הלכך נטל רביע בקרקע ורביע במעות	רב אסי:		■	◇	ט.
אלא מאי הרי הן כקרקע? לענין מיטב.			!	◇	ט.
אי הכי, היינו דרב הונא			?	◇	ט.
אימא: וכן אמר רב אסי.			!	◇	ט.
במצוה - עד שלישי.	ר' זירא אמר רב הונא:			■ ◇	ט.
מאי שלישי?			^		ט.
אילימא שלישי ביתו			!		ט:
אלא מעתה, אי איתרמי ליה תלתא מצותא, ליתבי לכוליה ביתא?			?		ט:
בהידור מצוה - עד שלישי במצוה.	אלא אמר ר' זירא:		!	◇	ט:
שלישי מלגיו או שלישי מלבר?	בעי רב אשי:		^	◇	ט:
תיקו.			!	◇	ט:
עד שלישי משלו, מכאן ואילך משל הקב"ה.	במערכא אמרי משמיה דרבי זירא:		■	◇	ט:
כל שחבתי בשמירתו הכשרתי את נוקו.				■	ט:
הכשרתי במקצת נוקו, חבתי בתשלומי נוקו כהכשר כל נוקו.				■	ט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>	
בבא קמא-ארבעה אבות	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
נכסים שאין בהן מעילה נכסים שהן של בני ברית נכסים המיוחדים. ובכל מקום, חוץ מרשות המיוחדת למזיק, ורשות הניזק והמזיק.			■
כשהזיק, חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ.			■
כל שחבתי בשמירתו הכשרתי את נוקו, כיצד? שור ובור שמסרן לחרש שוטה וקטן והזיקו - חייב לשלם, מה שאין כן באש.	ת"ר:		■ ◇
במאי עסקינן?			^ ◇
אילימא בשור קשור ובור מכוסה, דכוותה גבי אש - גחלת			!
מאי שנא הכא ומאי שנא הכא?			;
אלא בשור מותר ובור מגולה, דכוותה גבי אש - שלהבת			!
מה שאין כן באש דפטור?			;
לא שנו אלא שמסר לו גחלת וליבה, אבל שלהבת - חייב, מ"ט? דהא ברי הזיקא	והא אמר ריש לקיש משמיה דחזקיה:		■ ;
לעולם בשור קשור ובור מכוסה, ודכוותה גבי אש - גחלת, ודקא אמרת: מאי שנא הכא ומ"ש הכא? שור דרכיה לנתוקי, בור דרכיה לנתורי, גחלת כמה דשביק לה מעמיא עמיא ואזלא.			! ◇
אפילו מסר לו שלהבת נמי פטור, דכוותה הכא בשור מותר ובור מגולה, מ"ש הכא ומ"ש הכא?	ולר' יוחנן דאמר:		; ◇
התם צבתא דחרש קא גרים, הכא לא צבתא דחרש קא גרים.			! ◇